

TheMarker | קריירה

המסלול שלי | "אני עצמאית כל החיים. המשפט 'זה סיכון להקים עסק' לא אומר לי כלום"

הגר שילה עברה כמה תחנות בקריירה שלה: היא עבדה בהוצאה לאור של ספרים, עברה לפיתוח ווב, שקלה לפתח קריירה אקדמית כדוקטורנטית - ובסוף מצאה את עצמה פותחת עסק למוצרי טקסטיל שהיא מעצבת ■ בכל התחנות בדרך, היא הייתה עצמאית ■ "אני לא מרגישה ביטחון כשכירה"

יעל בלקין 22 בינואר 2024, 06:00 **עקוב**

הגר שילה. "חשבתי שהמלחמה תגרום לי לעבוד פחות, אבל אני יותר פרודוקטיבית" צילום: מוטי מילרוד

הגר שילה, ספרי לי על עצמך.

אני נמצאת כיום בהקמה של חנות אינטרנטית בשם "כיסים ונפלאות", שבה אני מוכרת מוצרי טקסטיל שאני מעצבת ותופרת. כרגע בעיקר תיקים, אבל יש גם בגדים, ויש לי עוד רעיונות להמשך. ההיבט האקולוגי חשוב לי — אני משלבת חומרים שונים בעבודה ומשתמשת גם בטקסטיל ממוחזר, לוקחת בגדים וג'ינסים ישנים, גוזרת אותם ומשתמשת בבד כדי להכין בד משולב עם עוד בדים, אני נותנת להם חיים נוספים.

<< לחצו כאן כדי לקבל ישירות למייל את כל מה שצריך לדעת על שוק

העבודה השבוע

לפני שמונה שנים למדתי קורס תפירה, רציתי לתפור בגדים לעצמי, ואז התחלתי. הייתה תקופה שלא הפסקתי לתפור, פשוט תפרתי לעצמי ולאחיינים בגדים ושמיכות, נהייתי מהיצירה ומהנתינה. גם עכשיו אני נהנית מהרעיון של להכין משהו שאנשים יכולים להשתמש בו וליהנות ממנו, לחלוק משהו ממני עם העולם.

הגר שילה

גיל: 39

עיסוק: בעלת עסק למוצרי טקסטיל בהקמה

מצב משפחתי: בזוגיות+1

מגורים: רמת גן

זאת הפעם הראשונה שאת פותחת עסק?

אני עצמאית כבר המון שנים, כך שיש לי עוסק פטור ופשוט שיניתי את תחום העיסוק. בתחילת דרכי המקצועית עבדתי בהוצאות ספרים בתפקידים שונים — עימוד, הגהה ועריכה. בהתחלה הייתי שכירה אבל מהר מאוד עברתי להיות פרילנסרית. להיות עצמאית יותר מתאים לי לאופי. אחרי עשר שנים בתחום עשיתי את ההסבה הראשונה — עשיתי קורס פיתוח ווב במכון הטכנולוגי בחולון, לימודי תעודה, ועבדתי כמפתחת ווב פרילנסרית.

מתי הגיעה ההסבה השנייה?

לפני כמה שנים התחלתי תואר שני בתוכנית ללימודים קוגניטיביים של השפה. התואר הראשון שלי היה בבלשנות והתחום המשיך לעניין אותי. תוך כדי התואר עוד עבדתי כפרילנסרית, אבל באיזשהו שלב הפסקתי עם זה והתמקדתי בתואר. הלך לי טוב — עשיתי תזה, הרציתי בכנס ופירסמתי מאמר, הייתה לי מנחה טובה וחשבתי להמשיך איתה לדוקטורט אבל סיום התואר התעכב כי הייתי צריכה לקחת קורס שפה זרה, ובינתיים גם נכנסתי להריון. לא באמת הייתה לי חופשת לידה כי הייתי צריכה לסיים את החובות לתואר, כל זמן שהייתי עם הילדה התעסקתי במתי אמצא זמן לשבת לעשות מטלה כזאת או אחרת, הכל היה סוריאליסטי.

כשסיימתי עם החובות לתואר, אבא שלי נפטר אז שוב דחיתי את הרישום לדוקטורט, הרגשתי שאנשים רצו ממני תשובות על מה אני עושה עם החיים שלי, אבל לא הייתי במקום לעשות את זה. הרגשתי שלהיפך, עכשיו אני בחופשת לידה, עכשיו אני רוצה לקחת זמן לעצמי ולעבד את אירועי החיים המשמעותיים האלה - לידה, מוות, סיום התואר. רציתי להיות עם הילדה בנוכחות מלאה, וטוב שעשיתי את זה כי זה שיפר את הקשר שלנו. חוסר האיזון בין הבית לאקדמיה היה מורגש מאוד, וזה חלק מהסיבה שהתלבטתי אם להמשיך לדוקטורט עכשיו או בכלל. רציתי לשנות את סדרי העדיפויות.

בזמן הזה התחלתי לחשוב מה אני כן רוצה לעשות, וחזקתי תחביבים כמו נגינה ותפירה, וככה הבנתי שאני רוצה להתרכז בתפירה. התחלתי לחשוב אם אני יכולה לעשות מזה משהו כי אני טובה בזה, ואולי זה יאפשר לי לבנות את המסגרת התעסוקתית הבאה שלי סביב חיי הבית והמשפחה. בניתי לעצמי סטודיו ביתי וכתבתי תוכנית עסקית. את האתר בניתי לעצמי, ואני עכשיו לומדת לעשות שיווק ברשתות החברתיות. זה יכול להתפתח אחר כך לעוד כיוונים כמו סדנאות יצירה, מיחזור טקסטיל, סדנאות חינוכיות ועוד.

מדד שינויים בהיבטים שונים בחיים בעקבות המלחמה

איך את מסתדרת כלכלית עם הקמה של עסק?

בן הזוג שלי מרוויח מספיק בשביל שנינו, אבל מבחינת תחושת הערך העצמי שלי הייתי רוצה גם להכניס כסף. אני גם רוצה שתהיה תקופה שבה אני המפרנסת הראשית והוא יוכל לעשות מה שבא לו, לאפשר לו גם תקופה כזאת. אנחנו לא נאבקים כלכלית, אבל גם פחות חשוב לנו לחסוך כי אנחנו רוצים לתת מקום להתפתחות המקצועית שלי, ולתת מקום לשנה הראשונה והשנייה עם הילדה ולא ישר להכניס אותה למסגרת.

זאת תקופה מאוד לא פשוטה לעצמאים ולעסקים קטנים בכלל. הייתה למלחמה השפעה על ההחלטה שלך?

אני חושבת שהמלחמה דחפה אותי יותר להתעסקות הפיזית של לעבוד עם חומרים, כי זה קצת ריפוי בעיסוק, זה נותן תחושה שאת עושה משהו, את עדיין בתנועה. אבל זה לא השפיע על ההחלטה. חשבתי שהמלחמה תגרום לי לעבוד פחות אבל זה דווקא נתן לי משהו להתעסק בו, אני יותר פרודוקטיבית. עם זאת, בגלל המלחמה יש עכשיו עיכובים במשלוחים. אם הייתי עסק גדול שתלוי במשלוחים הייתי בבעיה. ככלל, ענף הטקסטיל בארץ נמצא בבעיה כרגע. בגלל השלב שבו אני נמצאת זה פחות משפיע עליי, כי אני לא תלויה בספקים מחו"ל או מעזה.

לפתוח עסק עכשיו זה סיכון, אבל ביחס למה שעשיתי לפני כן זה פחות סיכון. כך למשל, אם הייתי מתחילה דוקטורט הייתי מוטרדת מאוד מהיחס של האקדמיה בעולם לישראל, וזה היה עשוי להשפיע על מלגות שהייתי יכולה לקבל, או איפה אני יכולה להירשם. הקהילה העולמית האקדמית קטנה ומה שקורה בה משפיע בעיקר עליה, אבל אם הייתי שם זה היה משפיע גם עליי. זה משחרר לדעת שאני לא שם.

אני עצמאית כל החיים, זה לא אומר לי כלום המשפט "זה סיכון להקים עסק" — אני לא מרגישה ביטחון כשכירה. אני מרגישה שאין לי חופש, שאני כלואה. לכל אחד יש את הדברים שהוא חווה כסיכון.

להשתתפות במדור פנו במייל: work@themarker.com

לחצו על הפעמון לעדכונים בנושא:

המסלול שלי 🔔

כתבות נוספות שעשויות לעניין אותך

ממומן

[ymereviews.com](https://www.ymereviews.com)

קרדילוג: השיטה הטובה ביותר לבטן שטוחה אחרי גיל 50 (זה גאוני!)

ממומן

נטו חדשות
הציבור מסתער:
אלפי ישראלים
משדרגים את
התשואה בעזרת...

קריירה

"לקחנו הלוואה של 40 אלף שקל. זה כסף קטן, אבל אז זה נראה סכום..."

קריירה

"רגע לפני המלחמה רכשתי סחורה ב-300 אלף שקל. היום הכל